

Tzara'as Throughout One's Clothing

ויקרא יג:נה

1. וְרָא הַפְּנֵן אֶחָרִי הַפְּבַשׂ אֶת הַנֶּגֶע וְהַנֶּגֶע לֹא הָפַק הַנֶּגֶע אֶת עַינָו וְהַנֶּגֶע לֹא פְשָׁה טָמֵא הוּא בְּאַשׁ
תְּשַׁרְפֵנו פְּחַת הַוָּא בְּקַרְחָתוֹ אֶז בְּגַבְחָתוֹ:

ויקרא יג: מב- מג

2. וְכִי יִהְיֶה בְּקַרְמָת אֶז בְּגַבְחָתָנָא נָגָע לְבָנָן אֶדְמָדָם צְרֻעָת פְּרַחַת הַוָּא בְּקַרְחָתוֹ אֶז בְּגַבְחָתוֹ:
וְרָא הַo הַפְּנֵן וְהַנֶּגֶע שָׁאת הַנֶּגֶע לְבָנָה אֶדְמָדָם בְּקַרְחָתוֹ אֶז בְּגַבְחָתוֹ כְּמַרְאָה צְרֻעָת עֹז בָּשָׂר:

תורה תミמה ויקרא יג:נה

3. בְּקַרְחָתוֹ וְגוֹ - תניא, ר' נתן בן אבטולמוס אומר, מניין לפריחת בגדים שהוא טהורה ולא), נאמר קרחת וגבחת בגדים ונאמר קרחת וגבחת באדם (פ' מ"ב), מה להלן פרח בכלו טהור אף כאן פרח בכלו טהור רבב) [סנהדרין פ"ח א']:

תורה תミמה העורות ויקרא פרק יג

4. רלב) ומבואר בגדרא דרבנן פלייגי עלייה זהה וס"ל דנגעי בגדים אפילו פרח בכלו טמא. ונראה טעמייהו דא ס"ל היקש זה ע"פ מש"כ לעיל פ' י"ג דעתם הדבר שאם כסתה הצרעת את כל הגוף טהור הוא משום זהה מורה שיצאה המחללה מפנים הגוף לחוץ והגוף בפנים בריא, יע"ש, וס"ל לרבען דבבגדים לא שייך זה, ולכנון בגדים טמא אפילו באופן זהה, ור"ג סוביר דגם בגדים שייך סברא זו. ובזה אפשר ליישב מה שהקשה הכל"מ על הרמב"ם פ"יב ה"ח מטו"ץ שפסק קר"ג נגד חכמים, ולפי מש"כ בהסביר הדבר, הנה אחורי דין הכרח סברא بما חלק נגעי בגדים מנוגע אדם לעניין זה קייל' כההיקש, וגם יש קצת סמן לפסק הרמב"ם מסווגיא דזבחים מ"ט ב' דפשיט הגمرا מדין דר"ג עוד דין אחד, ממשמע DSTAMA דגמרא ס"ל דקייל' ל' כתוי', דאל"ה לא הוי פשיט מיניה:

רמב"ם הלכות טומאות צרעת פרק יב הלכה ח

5. בגד שבא כלו בתחילת ירך או אדמדם, מסגיריו שבוע אחר שבוע אם עמד בו שני שבועות ישך, אבל בגד שהסגיריו ופשה הנגע בכלו ונעשה ירך או אדמדם או שפטרו ואחר שפטרו בא כלו ירך או אדמדם הרי זה טהור, כבש ופשה ישך.

כט' משנה הלכות טומאות צרעת פרק יב הלכה ח

6. בגד שבא כלו בתחילת ירך או אדמדם וכו'. בפרק כל היד עליה י"ט ובפרק הנחנקין (דף פ"ז ע"ב) ר' נתן בן אבטולמוס אומר מניין לפריחת בגדים שהוא טהורה וכו' וקשה לי דהתם משמע דרבנן פלייגי עליה ואמאי שבך רבנן ופסק כרבי נתן:

תלמוד בבלי מסכת פסחים סו.

7. דין אדם דין גזירה שווה מעצמו.

רש"י מסכת פסחים טו.

8. וכי מאחר דגמיר ... גזירה שווה צריכא רב דאין אדם דין גזירה שווה מעצמו אלא אם כן למדה מרבו.

חידושי הריטב"א מסכת ראש השנה לד.

9. דאין אהאי תנא סמכין דיליף לה לג"ש מרבייה, דאי"ג דאיתך לא גמירי לה, לא ראיינה אינה ראייה.

משנה למלך הלכות טומאות צרעת פרק יב הלכה ח

10. בגד שבא כולו בתקילה יركך וכו'. כתוב על זה מrown בפרק כל היד ובפרק הנחנקין רבי נתן בן אבטולמוס אומר מניין לפריחת בגדים שהיא טהורה כו' וקשה לי דהתם משמע דרבנן פלייגי עליה וממאי שבך רבנן ופסק רבבי נתן עכ"ד. ולי נראה דעתם דרבינו הוא מدامרין בפרק אייזהו מקומן עלה נ' [מט]: דבר הלמד בהיקש מהו שילמוד בג"ש תא שמע רבי נתן בן אבטולמוס אומר מניין לפריחת בגדים שהיא טהורה נאמר קרחות וגבחת בגדים ונאמר קרחות וגבחת באדם מה להלן פרח בכלו טהור אף כאן פרח בכלו טהור והתם מנא לן דכתיב מראשו ועד רגליו ואיתקש ראשו לרجل מה להלן כולו הפך לבן טהור אף כאן כולו הפך לבן טהור ע"כ. וס"ל לרביינו דרבנן דחולקים על רבי נתן ס"ל בדבר הלמד בהיקש אינו חוזר ומלמד בג"ש וכיון דעתקין לא لماذا דין זה פריחה אלא מהיקש אדראשו ועד רגליו שוב אין הנטקינם חוזרים ומלמדים לבגדים בלבד. ולפי הנראה סתמא דתלמודא הכי ס"ל דהلاقתא כרבי נתן מדברו מהו שילמוד ופשטו מרבי נתן דמלמד בג"ש ואם איתא דליתיה להא דרבי נתן הוה להו למיפשטא דאיינו חוזר ומלמד בג"ש מרבן דפליגי עליה דרבי נתן אלא ודאי דס"ל לשטמא דתלמודא דהلاقתא כרבי נתן.

תלמיד בבל מסכת זבחים מט:

11. דבר הלמד בהיקש מהו שילמוד בגזירה שווה? תא שמע, רבי נתן בן אבטולמוס אומר: מניין לפריחה בגדים שהיא טהורה? נאמר קרחות וגבחת בגדים ונאמר קרחות וגבחת באדם, מה להלן פרח בכלו טהור, אף כאן פרח בכלו טהור; והתם מנא לן? דכתיב: (ויקרא יג) מראשו ועד רגליו, ואיתקש ראשו לרجل, מה להלן כולו הפך לבן פרח בכלו טהור, אף כאן כולו הפך לבן פרח בכלו טהור.